

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Cdo/207/2014
Identifikačné číslo spisu: 5412204212
Dátum vydania rozhodnutia: 20.08.2014
Meno a priezvisko: JUDr. Eva Sakálová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2014:5412204212.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne POHOTOVOŠŤ, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, zastúpenej advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Grösslingova 4, IČO: 36 864 421, proti žalovanej Slovenskej republike, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Župné nám. č. 13, o náhradu majetkovej a nemajetkovej ujmy, vedenej na Okresnom súde Dolný Kubín pod sp. zn. 6 C 108/2012, o dovolaní žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline z 31. marca 2014 sp. zn. 6 Co 174/2014, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

Žalobkyňa podala dňa 27. septembra 2012 na Okresnom súde Dolný Kubín žalobu, ktorou sa voči žalovanej domáhala náhrady majetkovej a nemajetkovej ujmy v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov (ďalej len zákon č. 514/2003 Z.z.). V žalobe medziiným uviedla, že predmetnú ujmu jej spôsobil nesprávnym úradným postupom Okresný súd Dolný Kubín, preto jeho sudcovia nemôžu danú vec prejednať a rozhodnúť. Vzhľadom na to žiadala, aby Krajský súd v Žiline rozhodol o prikázaní tejto veci inému súdu toho istého stupňa.

Okresný súd v Dolnom Kubíne následne po tom, čo Krajský súd v Žiline uznesením rozhodol o námietke zaujatosti vznesenej žalobkyňou, rozsudkom žalobu zamietol a žalovaným náhradu trov konania nepriznal.

Rozsudok Okresného súdu v Dolnom Kubíne napadla žalobkyňa odvolaním.

Okresný súd v Dolnom Kubíne uznesením zo dňa 21. februára 2014, č.k. 6 C 108/2012-112, uložil žalobkyňi zaplatiť súdny poplatok za odvolanie, vyrubený podľa položky č. 7a Sadzobníka súdnych

poplatkov, ktorý tvorí prílohu zákona č. 71/1992 Zb. zákona o súdnych poplatkoch.

Označené uznesenie Okresného súdu v Dolnom Kubíne napadla žalobkyňa odvolaním argumentujúc, že napadnuté uznesenie nie je odôvodnené a že podľa položky č. 7a Sadzobníka súdnych poplatkov zákona č. 71/92 Zb. sa vyrubuje súdny poplatok len za žalobu, pričom spoplatneniu nepodliehajú ďalšie úkony vo veci samej ako sú odvolanie, dovolanie a podobne.

Krajský súd v Žiline uznesením zo dňa 31. marca 2014 sp. zn. 6 Co 174/2014, odvolaním napadnuté uznesenie potvrdil. V odôvodnení sa stotožnil s názorom súdu prvého stupňa.

Uvedené uznesenie odvolacieho súdu napadla žalobkyňa dovolaním, v ktorom žiadala zrušiť rozhodnutia súdov oboch nižších stupňov a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Dovolanie odôvodnila tým, že sa jej postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom (§ 241 ods. 2 písm. a/ O.s.p. v spojení s ust. § 237 písm. f/ O.s.p.). Odňatie možnosti konať pred súdom videla v prekvapivom rozhodnutí odvolacieho súdu.

Žalovaná sa k dovolaniu písomne nevyjadrila.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas žalobkyňa zastúpená v súlade s § 241 ods. 1 veta druhá O.s.p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) skúmal, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému ho zákon pripúšťa.

Dovolanie možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

Podmienky prípustnosti dovolania proti uzneseniu odvolacieho súdu sú upravené v ustanoveniach § 237 a 239 O.s.p.

Prípustnosť dovolania podľa § 239 O.s.p. v predmetnej veci neprichádza do úvahy. Nejde totiž o zmeňujúce uznesenie odvolacieho súdu, ani o uznesenie, ktorým by odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločností (§ 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p.) na zaujatie stanoviska, a ani o potvrdzujúce uznesenie, vo výroku ktorého by odvolací súd vyslovil prípustnosť dovolania, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu. Rovnako nejde ani o uznesenie odvolacieho súdu, potvrdzujúce uznesenie súdu prvého stupňa, ktorým bolo rozhodnuté o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, alebo o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky.

Prípustnosť dovolania žalobkyne by v preskúmvanej veci prichádzala do úvahy, len ak by v konaní došlo k niektorej z procesných väd taxatívne vymenovaných v § 237 O.s.p. Podľa tohto ustanovenia je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu (aj uzneseniu), ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát.

Žalobkyňa procesné vady konania v zmysle § 237 písm. a/ až d/ O.s.p. netvrdila a existencia týchto väd nevyšla v dovolacom konaní najavo. Prípustnosť jej dovolania preto z týchto ustanovení nevyplýva.

V dovolaní výslovne namietala existenciu vady uvedenej v § 237 písm. f/ O.s.p., t.j. že sa jej postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom odňatie, ktoré videla v prekvapivom rozhodnutí odvolacieho

súdu.

Pokiaľ žalobkyňa namietala tzv. prekvapivosť rozhodnutia odvolacieho súdu, dovolací súd poukazuje na predchádzajúce rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (napr. sp. zn. 7 Cdo 102/2011, 2 Cdo 226/2011, 5 Cdo 46/2011). Odňatie možnosti konať pred súdom, ktoré bolo spôsobené tzv. prekvapivými resp. nečakanými rozhodnutiami, podľa judikatúry najvyššieho súdu nastane vtedy, ak odvolací súd svoje rozhodnutie „nečakane“ založil na iných právnych záveroch než súd prvého stupňa, pričom účastníkovi bolo odňaté právo namietat' správnosť (novozaujatého) právneho názoru na inštančne vyššom súde. V týchto prípadoch spravidla odvolací súd vyvodil svoj (iný) právny záver zo skutočností, ktoré súd prvého stupňa výslovne právne neposudzoval, resp. nevyhodnotil a účastník v odvolacom konaní nemal dôvod namietat' a zdôvodňovať prípadné nesprávne právne posúdenie vecí súdom prvého stupňa.

V prejednávanej veci o takýto prípad odlišného právneho názoru od prvostupňového súdu jednoznačne nejde.

Vada konania namietaná žalobkyňou, ktorá má spočívať v prekvapivom rozhodnutí odvolacieho súdu je zjavne nedôvodná a nenáležitá.

Vychádzajúc totiž z odôvodnenia tejto vady je zrejmé, že dovolateľka ňou v skutočnosti namieta nesprávnu aplikáciu položky č. 7a Sadzobníka súdnych poplatkov zák. č. 71/92 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatkoch za výpis z registra trestov tvrdiac, že v zmysle položky 7a Sadzobníka súdny poplatok sa vyrubuje za žalobu a nie za podané odvolanie. Namietala teda nesprávne právne posúdenie vecí v tejto otázke, ktorým by sa však dovolací súd mohol zaoberať, len vtedy ak by dovolanie bolo prípustné.

So zreteľom na uvedené dovolací súd dovolanie žalobkyne podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s ustanovením § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. ako procesne neprípustné odmietol, bez toho, aby sa zaoberal správnosťou právneho posúdenia vecí, na ktorom spočíva dovolaním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu.

O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol dovolací súd podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p. v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p., keď neboli dané dôvody pre použitie odseku 2 tohto ustanovenia, pretože žalovanej v súvislosti s dovolacím konaním žiadne trovy nevznikli.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.